

1852-09-05

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Brunshaab

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Jørgine Aggersborg
Gottlieb Bruun
Carlo Dalgas
N.L. Høyen
Titus Schouw
Christine Stampe

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard har været på besøg hos familien Høyen og familien Dalgas. Hun har også været på besøg hos P.C. Skovgaards bedstefar, Niels Alsing Aggersborg. Hun fortæller også at hun har haft ondt i maven.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 26

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard
hos Hr. Fabrikeur Bruun paa
Bruunshaab

pr.

Viborg

Kjöbenhavn den 5te September 1852

Hvor Tiden dog gaaer hurtigt selv naar man længes, min kjære lille Mand! imorgen er det en Uge siden vi skiltes. Du maa ikke tro at jeg i den Tid har faaet mit Huus istand, der er först bleven taget Maal til Madradsen, det har lange Udsigter. I Kjökkenet er der kommet en Trykpompe eller hvad det hedder, saa vi kan poste Vand ved Vadsken. Jeg har syltet Asier, Agurker og lidt Kirsebær, Titus og jeg læser lidt Fransk sammen, jeg gaaer ud, kommer hjem, spiser, sover og længes, see det er Livet herhjemme. Men saa tænker jeg, Gud skee Lov for det deilige Veir, nu er min Mand vist rigtig Glad, og saa bringer han noget godt hjem med sig, saa kommer jeg med ham paa Heden ikke blodt i Tankerne, men med mine levende Öine, er det ikke dog prægtigt at have en Maler til Mand?

Jeg har været i Kirke, men Luften er altfor utaalelig, Susa saae saa mørk ud da hun kom ud af Kirken, det var bare den Lufts Skyld, jeg saae vist sövnig ud. Iftermiddag gaaer jeg til Dalgases.

Jeg var da hos Höyens i Fredagsaftes, der var Mange, Boysens og Susa blandt andre, den sidste var yndig i Hvidt med hoirödt Livbaand, Ploug var der ogsaa, han saae saa rar ud, hvorfor mon han dog heller aldrig kan blivet truffet?

Dine fire Staffelier staaer og gloer paa mig tomme, nøgne og kjedelige; her er saa ordentlig i Din Stue, Vindueskarmen saa vadsket og skurret at Perlefarven er gaaet med, uf! her trænger til lidt roderie, man risikere ikke engang at træde i Studier og Tegninger, nei! ikke saameget som at lidt Stöv kunde volde en Ulykke. Det er ikke det Mindste rart.

Den 6te

Ja! nu er der da kommet Noget paa Dit store Staffeli, for idag er Dören bleven beklædt, det er klodset gjort saa den staaer

●2●

meget længer ud end nödvendigt, malet er det da ikke endnu, og ækelt seer det ud, men det bliver vel godt naar vi faaer Noget hængt op. Skynd Dig bare hjem, det er det det kommer an paa saa bliver alting godt. Jeg var da hos Dalgases og vi gik en lang Spadseretour langs med Söerne, der var yndigt, men jeg havde ingen synderlig Fornöielse deraf, for jeg havde saa voldsomme

Smerter i Maven, at jeg næsten ikke kunde taale at træde paa mine Födder, men det fik ikke hjælpe, jeg kunde jo være bleven hjemme jeg Tosse, men jeg tænkte hele Tiden at det snart skulde gaa over. Susa spaaede mig, at det blev Colerine, saadan havde hun havt det i 8 Dage inden det bröd ud, hun gav mig nogle Draaber, som var saa udmærkede, jeg har taget dem, ligget til Kl. 10 i morges fordi jeg fik ondt da jeg stod op, og har det nu saaledes at jeg kun daarligt kan taale at bevæge mig, men endnu er det ikke bleven Colerine. Det var meer end sædvanligt uhyggeligt inat ikke at have Dig hos mig, da jeg hvert Öieblik ventede en voldsom Historie.

Jeg skal hilse Dig fra Veiby, jeg fik Brev paa min Bryllupsdag, de har det godt, men gaaer i nogen Spænding om Udfaldet af Ansögningen, bliver den ikke bevilliget, falder vel det hele sammen. De havde faaet mit Brev om Thirsdagen, men först om Aftenen ellers var de gaaet op til Kirken for at speide efter Skibet.

Den 7de

Jeg vilde ikke sende Brevet afsted för jeg kunde fortælle Dig noget fra din Onkels, for i Löverdags havde der været Brev om, at det var meget slet med Aggersborg, men Gine ventede Brev i Söndags, jeg havde da Bud derhenne igaar, og nu var det bedre med ham, saa, det hvis det vedblev, kommer de hjem een af de förste Dage.

Jeg var hos din Bestefaders i Löverdags Eftermiddag, jeg har vist allarmet Gine forfærdeligt idet jeg kom, for hun sad med Vandfadet foran sig og badede sin Læbe og Hage, hun var faldet uden for deres Huus og Læben var stærkt op-

●3●

svulmet; tænk Dig hendes Situation da det banker paa Dören! da Ingen sagde kom ind og Pigen havde sagt, at jeg kunde gaa ind, saa aabnede jeg og traadte ind, hun var da ifærd med at bære Vandet ud, det blev naturligvis af mig forhindret og hun fortsatte Badningen. Stakkels Menneske, det Værste for hende var at hun vist blev baade gul og blaa. De skulde Dagen efter benytte Mæglerens Vogn, men det kunde der jo intet blive af, naar man saae saadan ud, hvortil jeg behagede at mene, at,

hvis hun ikke blev nødt til at tage Iglær, eller det paa anden Maade kunde skade hende at komme i Luften, saa var det ikke værdt at bryde sig om lidt Guult og Blaåt.

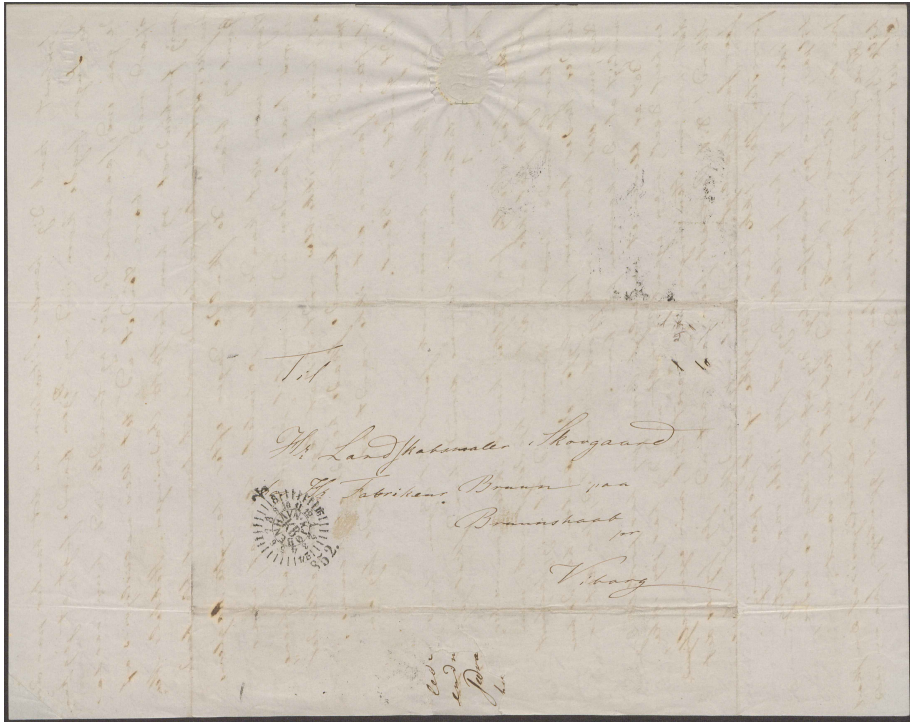
Tante Christine kommer nok snart til Byen, hvis hun saa taler om at komme derud, hvad skal jeg saa svare?

Nei! Betty fra Falster kunde ikke komme herover, det gik slet ikke an, det var kjedeligt nok, men nu har Gertrude lovet at komme ud til mig, saasnart hendes Moder kommer fra Nysö, de venter hende hver Dag, men det har de nok gjort i lang Tid, saa det er muligt at Du kommer för hun.

Det er bleven et underligt Brev, jeg har fortalt Dig en heel Deel, men egentlig talt med Dig har jeg ikke, det har nu Stemningen ikke været til, min egen velsignede Mand! Dit Portrait seer saa rart ud, jeg synes det seer saa kjærligt ned til mig, endskjönt det jo forresten slet ikke har Udtrykke af at see paa mig.

Siden jeg har fortalt Dig, at jeg ikke var rigtig tilpas, maa jeg da ogsaa sige Dig, at det idag er bedre, saa det bliver vel nok ved det det har været.

Hver Gang jeg skriver mener jeg naturligviis at Du skal hilse Bruuns, men det er saa kjedeligt at gjentage, saa nu veed Du det underforstaaes. Din g

Gjæbenhov den 5de September 1858

Hvor Tiden dog gaar hurtigt selv naar man langes,
min kjære lille Mand, imorgen er det en lige fjede vifstid.
Da man ikke tro at jeg i den Tid har faaet mit klum
sftand, der er først bleven taget Muel af Madrasjer, det
har lange ledstjer. I Bjækkemat er der kommet en ligh.
pampe eller hvad det hedder, saa vi kan paaste Vand ved
Lippen. Jeg har lyttet efter, sparker og lidt Kirgelen,
saa og jeg saar lidt Frank Jammer, jeg gaar ind
kommer hjem, spiser, sover og langes, se det er lidt
herkjennet. Men saa tænker jeg, Gud frel for det
delige Tab, nu er min Mand vist rigtig glad, og se
jeg med ham paa Staden ikke slødt, tankerne med
med mine levende Pine, er det ikke dog praegtigt at have
en Maler til Mand!

Jeg har været i Kirke, men Luften er allfor utaalst for
Lige saa saa mørk id da hun kom ind af Værken, det
var bare den Lufts Skyld, jeg faar vist forny "d. Lister
midveg gaar jeg til Valgus.

Jeg var da paa Høgen i Fredagsaften, der var mange, Bøffers
og Lige blandt andre, den sidste var yndig i Hvidt med
paafor man kan dog heller aldrig have været trofaldt.

Dine fjere tilfældes flues og glæde paa mig, kunne mig
og kjedelige; her er saa a Gæntlig i din fine Findustkærne
for vadsket og skaret at Perlefarven er gaaet med, upe her
i Hadier og Tegninger, nei! ikke faamegt som at lidt
Hos kunde valde en blykke. Det er ikke det sidste vent.

den 6^{de}
Ja! nu er der da kommet noget paa dit store Hæftle for
Idag er Døren bleven bekladt, det klodt gjort for den flauer

